

Borgere beskattes paa forskjellig Maade. En saadan Anskuelse finder imidlertid Sted, den er ingenlunde af min Opfindelse, den finder Sted fra Fortiden af, og jeg troer, at det, saavel af almindelige Grunde, som naar hensees til de Discusstioner, der fandt Sted paa den sidstafholdte Rigsdag, maa erkjendes at være meget vanskeligt, paa eengang at komme derfra, og jeg troer navnlig, at, naar der er Spørgsmaal om at ophæve Skatter og Afgifter, som have hvilet deels alene paa enkelte af disse bestaaende Hovedclasser af Skatteborgerne, deels i forskjelligt Forhold paa de forskjellige Classer, kan der vel være Anledning til endnu engang, om end for sidste Gang, at anstille denne Sammenligning. Ved Portconsumtionens Dphv vil for en væsentlig Deel af Skattegebetet Spørgsmaalet om Adskillelsen mellem Kjøbstad, Land og Hovedstad være faldet bort. Jeg troer, at selve det Forslag, som fra Finantsministeriets Side er gjort i det fremlagte Lovudkast, og som foreløbigen er traadt i Kraft, bærer Vidnesbyrd om den Anskuelse, jeg nylig gjorde gjældende, idet Statskassens Bederlag kun for en Deel af de ophævede Afgifters Beløb er for Kjøbstædernes Vedkommende støttet paa en indirecte Afgift, — ikke fordi denne falder paa de samme Individuer, som maae antages at have baaret Consumtionsafgifterne, eller i det samme Forhold, tvertimod den vil falde i et andet Forhold, — medens derimod den manglende Deel af Bederlaget, der ikke vil indvindes ved Forhyielsens af Brænderiavgiften, søges tilveiebragt ad en ganske anden Veie.

Jeg troer derved at have lagt for Dagen, at Finantsministeriet ikke vedkjender sig den Anskuelse, at de forskjellige skatteyndende Borgere skulle deles i forskjellige Classer; men paa den anden Side maa jeg dog ogsaa troe, at man bør være særdeles vaerksom med paa eengang at ville rive Traaden over og vige aldeles bort fra det bestaaende Skattesystem, Noget, som jeg altsaa har troet at maatte tage Hensyn til ved det Lovforslag, som foreligger. (Hør!) Naar der nu er Spørgsmaal om Kjøbenhavns Stilling lige over for det hidtilværende Skattesystem, troer jeg, at der ved Spørgsmaalets Afgjørelse ikke blot vilde være at tage Hensyn

til, om Kjøbenhavn kommer til at bære Skattebyrden netop i det samme Forhold som hidtil, men at der, naar der bliver Spørgsmaal om at lette Kjøbenhavns Skattebyrden, først bør tages Hensyn til, om den særlige Skattebyrde, som Kjøbenhavn kan have baaret, i og for sig er uhenftgtsmæssig, om den er indrettet saaledes, at den af høiere finantstille og nationaloconomiske Grunde bør hæves; dernæst, naar man er kommet til det Resultat, at der vel ikke kan siges at være en absolut Nødvendighed for at hæve den, om det end vel er Fleerhedens Ønske, — dernæst, siger jeg, bliver Spørgsmaalet, om man vilde kunne være istand dertil, og naar man da kunde antage, at Finantserne under de nærværende Forhold netop vilde være istand dertil, da troer jeg, at det først kunde blive at undersøge, paa hvilken Maade Afløsningen eller Dphvelsen rettest maatte gaae for sig. (Ja!) Men, bliver Svaret nu, at Statskassen ikke vil kunne savyne den fulde Indtægt, men maa antages at trænge til idetmindste for en Deel at erholde Bederlag, da troer jeg, at det vil være ganske i sin Orden, at, forinden man tyer hen til en aldeles nye Skattnorm, som vel at mærke ikke engang foreligger endnu, end ikke i Udkast, langt mindre er blevet til Lov, og som er den eneste nye Skattnorm, der vil kunne være anvendelig til en stadig Forøgelse af Skattebeløbet i Danmark, nemlig Indkomstskatten, — og tager sin Tilflugt til den som et Universal middel, hvorefter alle Skatteforhold ere at ordne, bør man tage Hensyn til, om der ikke kunde være Anledning til ved Hjælp af de indirecte Skatter at hjælpe sig til en Deel af Bederlaget.

Den ærede Taler har vel i Almindelighed hentydet til, at Kjøbenhavns Stilling skulde nu i Virkeligheden ikke være den samme som i Fortiden, at flere af de Begunstigelser, som Staden før havde, vare bortfaldne, medens det til samme Tid var en Kjendsgjerning, som ikke kunde benægtes, at de øvrige Kjøbstæder have gjort megen Fremgang, og dette tildeels en Fremgang i større Progression end Kjøbenhavn; men jeg har ikke kunnet spore, at den ærede Taler har med Bestemthed turdet udtale, at Kjøbenhavn med sin nærværende Beskatning skulde være i det Hele taget prægraveret, — jeg